

Titel: Udrag fra Indøvelse i Christendom

Citation: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K12", i *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K12*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Anne Mette Hansen; Johnny Kondrup, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2008 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-ic-kom-shoot-ic-2760.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K12

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

◀ **der have fornyet den Pagt med Dig ... Alle have indgaaet ... fornyet deres Daabs-Pagt** : sigter til den pagt, der indgås i dåben, jf. præstens indledende dåbstiltale, hvor det hedder, at dåben er »en god Samvittigheds Pagt med Gud formedelst [ved] Jesu Christi Opstandelse«, *Forordnet Alter-Bog* (13,1), s. 243, og som fornys og bekræftes ved det løfte, der aflægges ved konfirmationen. Jf. forordning om konfirmation af 13. jan. 1736, art. 11, if. hvilken præsten foreholder konfirmanderne, »hvor vigtig deres Daabs Pagt er, giver dennem [dem] tilkiende, at de nu selv skal igientage det, som Fadderne ved deres Daab forhen have tilsagt og gjort Gud Løfte om paa deres Vegne, og sligt opvækker han dem til, vel at betænke: derpaa tilspørger han Enhver i Særdeleshed, om han af ganske Hierte forsager Dievelen og alt hans Væsen og alle hans Gierninger (...), dernæst om han af ganske Hierte troer paa Gud Fader, Søn og Hellig Aand (...), for det tredie, om han vil blive udi saadan sin Daabs Pagt indtil sin sidste salige Ende; saa maae han saadant med et tydeligt Ja stadfæste og bekræfte, og give hannem [ham] sin Haand derpaa«. Se *Samling af Forordninger, som vedkommer Geistligheden* (116,19) bd. 1, s. 195. If. forordning af 25. maj 1759 måtte ingen børn antages til konfirmation, før de var fyldt »14 eller 15 Aar« (art. 1), mens de til gengæld skulle være konfirmeret, før de var fyldt 19 år (art. 2). Se *Samling af Forordninger, som vedkommer Geistligheden* bd. 1, s. 176 og s. 177. Se endvidere kap. 7, »Om Naademidlerne«, afsnit 3, § 5, i *Balles Lærebog* (59,35), s. 105: »Ved Confirmation maae vi selv igientage og paa den høitideligste Maade fornye det hellige Løfte, som i vor Barndom er af andre paa vore Vegne blevet aflagt ved vor Daab, at vi nemlig ville [vil] forsage al Ugudelighed, og troe paa Gud Fader, Søn og Hellig Aand, samt bevise vor Troe i gode Gierninger. Men dette Løfte bør stedse ihukømmes i al vor Levetid, til en bestandig Paamindelse for os om den Troeskab, vi ere Gud skyldige, at ikke vor Troe og Dyd skal tabes ved kiødelig Letsindighed.« - **de Fleste af os ogsaa atter brudt**: sml. journaloptegnelsen NB10:31, fra feb. 1849, hvor SK skriver: »Visby begyndte idag (Fastelavns-Søndag) omtrent saaledes: 'Vi skulle [skal] tale idag om den Pagt som vi Alle have indgaaet, de Fleste af os ogsaa fornyet' - ubegribeligt, at det ikke faldt ham ind at føie til: og Alle ogsaa brudt - og derpaa at lægge hele Talen om som en Bodsprædiken med Thema: / Vor Daabspagt.« SKS 21, 272. Carl Holger Visby, fra 1844 sognepræst ved Vor Frelzers Kirke på Christianshavn, prædikede fastelavnssøndag, der i 1849 faldt på den 18. feb., ved højmassen kl. 10 i Vor Frelzers Kirke (bekendtgjort i *Adresseavisen*, nr. 44, den 17. feb. 1849).

I trykt udgave: Bind 12 side 251 linje 21